

LIBRIS

We know
books

POVEȘTI ȘI FABULE

revestite pentru cei mai mici

GIRASOL

Albă-ca-Zăpada	6
Aladin și lampa fermecată	12
Cenușăreasa	18
Cei trei porceluși	24
Mărgăritare și șerpi	29
Riquet cel moțat	32
Lupul și cei șapte iezi	36
Frumoasa și Bestia	40
Găina cu ouăle de aur	46
Lăptăreasa	53
Desaga fermecată	57
Văcuța Paloma	62
Muzicantul cel șiret	66
Ali Baba și cei patruzeci de hoți	69
Scufița Roșie	77
Morarul, fiul lui și măgarul	81
Cei patru frați isteți	86
Rățușca cea urâtă	94
Șoarecele de la țară și șoarecele de la oraș	98
Vulpea și barza	102
Iepurele și țestoasa	108
Greierele și furnica	114
Leul și șoarecele	118
Pisica și șoarecele cel bătrân	124
Calul și asinul	130

Albă-ca-Zăpada

Regina unui ținut îndepărtat privea într-o zi cum cădea zăpada, când deodată își puse o dorință:

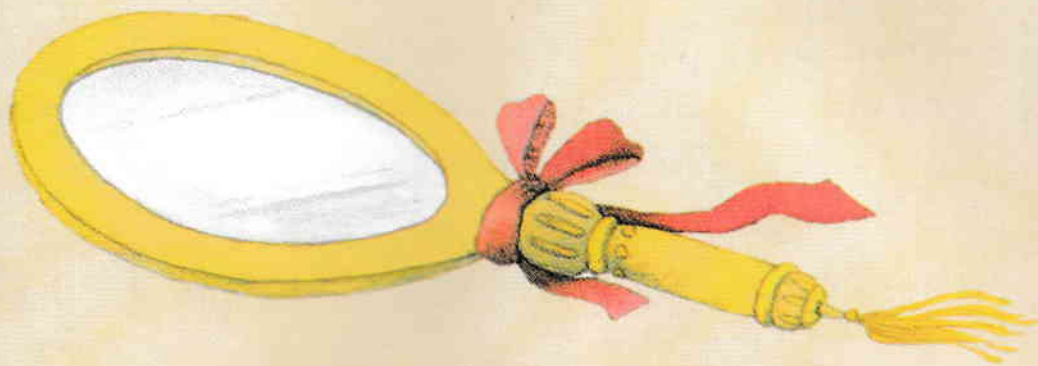
– Ce mult aș vrea să am o fiică albă ca zăpada!

Iar dorința i se împlini: după un an, aduse pe lume o fetiță pe care o numi Albă-ca-Zăpada. Însă după puțin timp regina muri.

Regele se căsătorii a doua oară cu o femeie frumoasă,

dar foarte încrezută, care avea o oglindă fermecată pe care o întreba fără încetare:

– Oglinjoară fermecată, cine e cea mai frumoasă?

Oglinda, plictisită, îi răspundea mereu:

– Tu, regina mea, ești cea mai frumoasă.

Trecură anii și într-o zi suverana își întrebă iarăși oglinda, care de această dată îi răspunse:

– Albă-ca-Zăpada e acum cea mai frumoasă.

Regina se făcu roșie de furie, apoi neagră de supărare... și îi porunci unui vânător să o ducă pe Albă-ca-Zăpada în pădure, să o omoare și să-i aducă înapoi inima ei ca dovadă.

Ajuns în pădure, vânătorului i se făcu milă de fată și o lăsă să plece. Reginei îi aduse inima unei căprioare, iar femeia se bucură crezând că Albă-ca-Zăpada era moartă.

Albă-ca-Zăpada, mergând prin pădure, întâlnește o căsuță cu șapte pătuțuri, șapte farfurioare, șapte scaunele... Acolo trăiau șapte pitici nemaipomenit de simpatici.

Tânăra le spuse povestea ei,
iar din acea clipă fu primită în
familia piticilor.

Timpul trecu, iar într-o zi
regina își întrebă iarăși
oglanda:

– Oglandă, oglinjoară, cine-i cea mai
frumoasă din țară?

– Albă-ca-Zăpada, care trăiește în
pădure cu piticii, e cea mai frumoasă.

Furioasă, regina se deghiză în negustoare și se îndreptă spre casa piticilor.

– Am piepteni de vânzare, vrei și tu unul? îi spuse Albei-ca-Zăpada.

– Nu, mulțumesc, îi răspunse ea.

Femeia stăruie ca

Albă-ca-Zăpada să încerce unul, până ce izbuti să-i înfigă un pieptăn otrăvit în cap. Biata fată căzu la pământ fără simțire, dar piticii, când se întoarseră, îi scoaseră pieptănul și ea se trezi.

Regina vorbi iarăși cu oglinda, care îi spuse că tot Albă-ca-Zăpada era cea mai frumoasă.

Atunci ea otrăvi niște mere și merse din nou,
deghizată, spre casa piticilor.

– Vrei niște mere, drăguța mea? îi spuse ea.

– Nu pot să primesc nimic de la străini,
îi răspunse Albă-ca-Zăpada.

Însă atât de mult stărui regina, încât
Albă-ca-Zăpada luă până la urmă o mușcătură
și căzu ca moartă la pământ.

Când o găsiră așa, piticii plânseră tare mult,
o așezară într-o raclă de cristal
și o duseră în pădure.

Trecu atunci pe acolo
un prinț chipeș care o
văzu și, fermecat de
frumusețea ei, se apropie și
o sărută. Tânăra deschise
atunci ochii. Prințul
o ceru de soție,
iar ea încuviință
fericită.

